

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exegesis

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

II. Ingratitudo mundi execrabilis.

III. Vindicta Dei formidabilis.

JJ.

EXEGESIS.

Vid. infr. L. III. pag. 550. a. 2.
David faciebat misericordiam super Hanon & mittebat ad eum servos suos, qui consolarentur eum super obitu patris sui. Sed Hanon rasit dimidiam partem barbae eorum, & praescidit vestes eorum medias usque ad nates, & dimisit eos, quam contumeliam servis suis illatam David postea severissimè vindicavit, 2. Sam. 10. v. 1. seqq. Applica Historiam & habebis allegoricam delineationem totius Evangelii, ubi gratia & benevola Christi affectio primò omnium consideranda proponitur, de qua aliàs Es. 5. v. 4. civium Hierosolymitanorum iudicium requirit: quid est, inquit, quod ultra facere debui vineae meae, & non feci? Jam gratiam suam commendat.

1. *Ablegando*, ecce, inquit, ego mitto. Conveniens erat, ut nos ad ipsum mitteremus, sicut Gibeonitae ad Josuam, Joh. 9. v. 3. sed ille mittit ad nos, & servos suos reconciliationem offert, 2. Cor. 5. v. 20. O quam magna est misericordia Domini! exclamat Sirach c. 17. v. 28.

Gratia illa magis magisque; apparebit, si considerabis istam ablegationem.

1. *Ratione subjecti.* Mitto ad vos, inquit, Prophetas, Sapientes & Scribas, quo nomine intelliguntur non solum Prophetæ V. T. sed etiam S. Apostoli, qui tanquam Prophetæ de lupis gregi non parcenibus, Act. 20. v. 29. itemque de Antichristo &

extremo iudicio vaticinati sunt, 2. Thes. 2. v. 3. 1. Thess. 5. v. 3. tanquam sapientes locuti sunt sapientiam Dei in mysterio, quæ abscondita est, quam prædestinavit Deus ante secula, 1. Cor. 2. v. 7. tanquam Scribæ in Schola Christi sacras literas didicerunt, & postea Spiritu S. donati ex Scriptis Mosis & Prophetarum potenter evicerunt, quod Jesus Nazarenus sit promissus Messias & Salvator mundi. Imò ad omnes fideles Ecclesiae Pastores hæc epitheta pertinent. Sunt enim Prophetæ, 2. Pet. 1. v. 19. sunt sapientes, & Sp. S. illuminati de aeterna sapientia, Prov. 8. differere possunt, sunt Scribæ, & Scripturam Sacram dies noctesque scrutantur, Joh. 5. v. 39. Sir. 38. v. 25. c. 39. v. 1.

Ecce viros hos eximios mittit Christus, ut voluntatem suam nobis revelent, gratiam offerant, & aeternam salutem procurent, Esa. 41. v. 27. Pl. 68. v. 12. Ier. 3. v. 15. Eph. 4. v. 11.

2. *Ratione objecti.* Non mittit eos ad amicos, sed ad hostes suos infensissimos, quales erant Judæi, qui sibi nato locū in diversorio non concesserant, sed in stabulū ad boves & asinos relegaverant, postea verò eū ministerium suum in Judæa & Gallilæa inciperet, non quieverunt, donec ipsum cruci affixissent, ut Petrus ipsis exprobrat, Act. 10. v. 39. Idem facit adhuc, Pl. 103. v. 7. seqq. 2. Pet. 3. v. 9. Sap. 15. v. 1. Exod. 34. v. 6. Has divitias bonitatis, longanimitatis, & patientiæ ejus non debemus contemnere, qua nos ad pœnitentiam adducit, Rom. 2. v. 4. 5. sed potius ad exemplum ipsius hostibus nostris benefacere, Matth. 5. v. 44. Rom. 12. v. 20.

2. *Congregando*, ubi jucundam gallinæ similitudinem adhibet, cui semetipsum comparat.

1. *Ratione.*

1. Ratione exinanitionis.
2. Ratione incubationis.
3. Ratione deductionis.
4. Ratione nutritionis.
5. Ratione defensionis.
6. Ratione patientia & tolerationis.
7. Ratione collectionis. Vide Dietericum in Analyf. part. 3. pag. 6. & feqq.

De Secundo,

SEquitur ingratitude Iudeorum, quâ Christi gratiam compenfarunt. Duo enim ipsis vitia exprobrat maximè enormia.

Primum est *inobedientia*, quod benignissimam illam Christi invitationem per Prophetas, Sapientes, & Scribas factum admittere noluerunt. Noluistis, inquit Christus, scilicet obedire, & sub alas gratiæ meæ congregari. Hæc fuit via tua ab adolescentia, Jer. 22. v. 21.

Videtur hic causam reprobationis & damnationis non in Deo, sed in ipsis hominibus esse, qui consilium Dei adversus semetipsos spernunt, Luc. 7. v. 30. Hinc Os. 13. v. 9. Obedite ergo præpositis vestris & c. Ebr. 13. v. 17.

Secundum est *truculentia*, cujus quinque species enumerantur

1. *Occiso*. Hanc sortem expertus est Johannes Baptista, Marc. 6. v. 27. Jacobus major, Act. 12. v. 2. Jacobus minor, qui ut Epiphanius testatur 30, ministerii sui anno de pinna templi Hierosolymitani præcipitatus, & cum adhuc vivus sese ad preces eraxisset, lapidibus petitus, & tandem fullonica clavâ trucidatus est. Bartholomæus vivus excoriat. Thomas hastâ transfossus est, ut Ecclesiastica historia testatur.

2. *Crucifixio*. Hæc obrigit Petro, ut quidem Christus ipsi prædixerat. Joh. 21. v. 18. & Andreæ fratri, ut scribit Nicephorus.

3. *Flagellatio*, quam Paulus expertus est, 2. Cor. 11. v. 24. & reliqui Apostoli, Act. 5. v. 40. Notandum verò imprimis quod in Synagogis Flagellationem suscepturos esse Christus dicit, quasi pergratum Deo facinus, Joh. 16. v. 2.

4. *Persecutio*. Nonnullos persequemini, inquit Christus, ex urbe in urbem, quod Paulo obrigit Damasci, Act. 9. v. 25. 2. Cor. 11. v. 32. Philippis, Act. 16. v. 39. Thessalonia, Act. 17. v. 10. Corinthi, Act. 18. v. 12. Hierosolymis, Act. 22. v. 22. & 23. v. 10.

5. *Lapidatio*, quam iterum Paulus, Act. 14. v. 19. & Stephanus noster, cujus memoriam hodie recolimus, experti sunt, Act. 7. v. 59.

En mercedem, quam fidelibus Dei ministris ingratus hic mundus pro labore rependit. Vetus hæc est mundi tragœdia, ut per inductionem exemplorū, Noæ. Gen. 6. v. 4. 2. Pet. 2. v. 5. Lothi, 2. Pet. 2. v. 7. Moysi, Nū. 12. v. 3. Eliæ 1. Reg. 18. v. 17. & 19. v. 2. feqq. Elisæi, 2. Reg. 2. v. 23. Esaiæ, c. 57. v. 4. qui tandem serrâ ligneam dissectus est, teste Chrylostomo. Jeremiæ, c. 11. v. 19. 21. c. 18. v. 18. 23. c. 26. v. 11. 15. c. 32. v. 2. & 36. v. 26. c. 38. v. 6. Michæ, 1. Reg. 22. v. 24. Ezechielis, c. 33. v. 31. Amosi c. 2. v. 12. c. 7. v. 12. & aliorum clarissimè patet. Vide Dieteric. Anal. part. 3. pag. 67. feqq. sed in cælo merces ampla ipsis reposita est, Dan. 12. v. 3. Matth. 5. v. 11. 12. quâ passiones hujus sæculi non sunt condignæ, Rom. 8. v. 18, 2. Cor. 4. v. 17.

De Ter-